Lieta Nr.A42316006
Lietvedības Nr.A1390-07/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007.gada 22.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis O.Priedītis,

piedaloties pieteicēja *R.V.* pilnvarotajam pārstāvim *D.L.*,
atbildētāja – Nacionālās radio un televīzijas padomes – pārstāvim Alenam Ancānam

2007.gada 12.jūnijā atklātā tiesas sēdē Rīgā, Antonijas ielā 6 izskatīja administratīvo lietu pēc *R.V.* pieteikuma par Nacionālās radio un televīzijas padomes faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku un pienākuma uzlikšanu Nacionālās radio un televīzijas padomei sniegt atbildi pēc būtības uz *R.V.* 2005.gada 24.novembra un 14.decembra sūdzībām.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 6.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *R.V.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 9.februāra lēmumu pieņemts pieteikums un ierosināta administratīvā lieta Nr.A42316006 par Nacionālās radio un televīzijas padomes faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku un pienākuma uzlikšanu Nacionālās radio un televīzijas padomei sniegt atbildi pēc būtības uz *R.V.* 2005.gada 24.novembra un 14.decembra sūdzībām.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka */dzēsts datums/* AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" raidījumā „LNT ziņas" plkst.20^{00}, tika pārraidītas ziņas, kas aizskāra pieteicēja godu un cieņu un kuras ir nodarījušas pieteicējam morālu kaitējumu. Bez tam, 2005.gada 13.novembrī raidījuma „LNT ziņas" nobeigumā tika pārraidīta „dokumentāla filma" par bankrotējušo AS „Banka Baltija", tās likvidatoriem - SIA „BDO Invest Rīga" un Latvijas Bankas pārstāvi - zvērinātu advokātu *R.V.* AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" nav norādījusi 2005.gada 13.novembra „dokumentālās filmas" autorus. Tāpēc 2005.gada 24.novembrī pieteicējs iesniedza AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" pieprasījumu, cita starpā, sniegt pieteicējam informāciju par visiem minētās 2005.gada 13.novembra „dokumentālās filmas" autoriem. 2005.gada 24.novembrī par AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" raidījumiem un „dokumentālo filmu" pieteicējs iesniedza Nacionālajai radio un televīzijas padomei sūdzību, ar kuru, pieteicējs lūdza izprasīt no AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" ziņas par minētās „dokumentālās filmas" autoriem un norādīt tos pieteicējam sniedzamajā atbildē, jo AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" to darīt atsakās.

Tā kā AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" atbildi uz pieteicēja 2005.gada 24.novembra informācijas pieprasījumu nesniedza, 2005.gada 14.decembrī Nacionālajai radio un televīzijas padomei pieteicējs iesniedza vēl vienu sūdzību, ar

kuru lūdza veikt nepieciešamās darbības, lai AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" izpilda likuma prasības un steidzami sniedz pieteicējam 2005.gada 24.novembrī pieprasīto informāciju.

Nacionālā radio un televīzijas padome 2005.gada 21.decembrī ar vēstuli Nr. 01-10/11-80 sniedza atbildes uz pieteicēja 2005.gada 24.novembra un 14.decembra sūdzībām.

[3] Pieteicējs, uzskatot, ka atbildes nav sniegtas pēc būtības, iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot Nacionālās radio un televīzijas padomes faktisko rīcību atzīt par prettiesisku un uzlikt par pienākumu Nacionālās radio un televīzijas padomei sniegt atbildi pēc būtības uz *R.V.* 2005.gada 24.novembra un 14.decembra sūdzībām. Pieteicējs pieteikumā norāda sekojošo:

[3.1] Atbildētājs, pārraidot ziņas, kas neatbilst patiesībai, aizskarot pieteicēja godu un cieņu un kuras ir nodarījušas pieteicējam morālu kaitējumu, ir pārkāpis Radio un televīzijas likuma 3.panta trešās daļas un 17.panta otrās daļas, likuma „Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" 7.panta piektās daļas un 25.panta 1.punkta, Latvijas Republikas Satversmes 95., 100., 116.panta un Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10.panta prasības.

[3.2] Lai gan atbildētājs savā atbildes vēstulē norāda, ka „Padomes Radio un televīzijas likuma ievērošanas kontroles komisija izvērtējot raidījumu ierakstus Radio un televīzijas likuma pārkāpumus nekonstatēja" un, ka „raidorganizācija ir atbildīga par programmas satura atbilstību Radio un televīzijas likumam ... arī par 2005.gada 13.novembra filmas izplatīšanu ir atbildīga raidorganizācija", to nevar uzskatīt par atbildes sniegšanu pēc būtības, jo atbildētājs nav ne atteicies sniegt pieprasīto informāciju, ne arī sniedzis pieteicēja pieprasīto informāciju par „dokumentālās filmas" autoriem, kā arī nav ne atteicies veikt nepieciešamās darbības, ne arī informējis par veiktajam darbībām, lai AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" izpilda likuma prasības un steidzami informē pieteicēju par „dokumentālās filmas" autoriem.

[3.3] Latvijas Republikas Satversmes 104.pants noteic, ka ikvienam ir tiesības likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības. Šīs tiesības īstenošanas kārtība noteikta likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšana kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" kura 1.pants noteic, ka ikvienai fiziskajai un juridiskajai personai ir tiesības griezties valsts un pašvaldību institūcijās ar mutvārdu un rakstveida iesniegumiem, sūdzībām un priekšlikumiem un saņemt atbildi pēc būtības. Savukārt, šī paša likuma 3.pants noteic, ka valsts un pašvaldību institūcijām ir jāpieņem iesniegumi, sūdzības un priekšlikumi, savas kompetences ietvaros un šajā likumā noteiktajos termiņos tie jāizskata, jāpieņem attiecīgs lēmums un jādod iesniedzējam atbilde. Bez tam likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšana kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 9.pants paredz, ka atbildēm uz iesniegumiem, sūdzībām un priekšlikumiem jābūt motivētām.

[3.4] Atbildētāja kompetence ir noteikta Radio un televīzijas likumā. Atbilstoši Radio un televīzijas likuma 9.pantam raidorganizāciju darbības atbilstību šā likuma noteikumiem savas kompetences ietvaros uzrauga Nacionālā radio un televīzijas padome, kas saskaņā ar šī likuma 41.panta pirmo daļu ir patstāvīga institūcija - pilntiesīga autonoma iestāde, kas pārstāv sabiedrības intereses elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu jomā un uzrauga, lai to darbībā tiktu ievērota Satversme, šis likums un citi likumi. Savukārt, saskaņā ar šī paša likuma 46.panta astotās daļas 1.punktu Nacionālā radio un televīzijas padome kontrolē šā

likuma ievērošanu, uzklausot un pārbaudot skatītāju un klausītāju sūdzības, kā arī saskaņā ar šī panta devītās daļas 1.punktu Nacionālā radio un televīzijas padome izskata materiālus par likuma pārkāpumiem elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu jomā un atkarībā no konstatēto pārkāpumu smaguma, biežuma un bīstamības ir tiesīga, cita starpā, izteikt raidorganizācijai brīdinājumu. Līdz ar to minētajai Nacionālās radio un televīzijas padomes funkcijai piemīt publiski tiesisks raksturs, proti - privātpersonai, kas vērsusies Nacionālajā radio un televīzijas padomē ar sūdzību, ir tiesības uz iesniegtās sūdzības izskatīšanu un tiesības tikt informētai par sūdzības izskatīšanas rezultātiem. Bez tam Radio un televīzijas likuma 28.panta otrā daļa paredz raidorganizācijas pienākumu veikt izplatīto programmu uzskaiti pēc Nacionālās radio un televīzijas padomes izstrādātas vienotas uzskaites formas, kurā, saskaņā ar šī panta trešo daļu, ietverama informācija par programmas un raidījuma nosaukumu, to raidīšanas laiku, hronometrāžu, autortiesību subjektiem u.c. informācija. Savukārt, atbilstoši šī panta otrajai daļai Nacionālajai radio un televīzijas padomei ir tiesības pieprasīt izsniegt šos uzskaites materiālus. Turklāt, saskaņā ar Nacionālajā radio un televīzijas padomes mājas lapā internetā (www.nrtp.lv) esošo informāciju Nacionālā radio un televīzijas padome ar 1996.gada 17.janvāra lēmumu Nr.2 ir apstiprinājusi raidorganizāciju izplatīto programmu uzskaites formu, saskaņā ar kuru izplatīto programmu (raidījumu) uzskaites žurnālā ir jānorāda raidījuma autori (izdruka no mājas lapas - pielikumā).

[3.5] Ievērojot minētās Satversmes, likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšana kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" un Radio un televīzijas likuma normas, kā arī pašas Nacionālās radio un televīzijas padomes pieņemtos lēmumus, pieteicējs paļāvies, ka Nacionālā radio un televīzijas padome, saņemot pieteicēja sūdzību, pieprasīs no AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" Radio un televīzijas likuma 28.panta otrajā daļā paredzētos uzskaites materiālus, kuros jānorāda arī raidījuma autori, veiks nepieciešamās darbības (Radio un televīzijas likuma 46.panta devītās daļas 1.punkts), lai AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" sniegtu pieteicējam atbildi uz pieteicēja 2005.gada 24.novembra informācijas pieprasījumu, kā arī sniegs pieteicējam motivētu atbildi pēc būtības uz 2005.gada 24.novembra un 14.decembra sūdzībās izteiktajiem lūgumiem. Taču Nacionālā radio un televīzijas padome šo savu likumā nostiprināto publiski tiesisko pienākumu nav izpildījusi.

[3.6] Ievērojot to, ka ne AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija", ne arī Nacionālā radio un televīzijas padome, kas realizē raidorganizāciju, t.sk. arī AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija", darbības atbilstības Radio un televīzijas likumam uzraudzību, nav informējušas pieteicēju par šīs „dokumentālās filmas" autoriem, pieteicējam tika liegtas tiesības vērsties tiesā personiski pret šiem filmas autoriem, ierobežojot pieteicēja Satversmē garantētās tiesības. Līdz ar to šāda atbildētāja bezdarbība ir uzskatāma par pieteicējam nelabvēlīgu rīcību. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 12.pantā nostiprināto demokrātiskās iekārtas principu iestāde un tiesa, piemērojot tiesību normas, apsver, vai privātpersonai nelabvēlīga (..) faktiskā rīcība ir nepieciešama demokrātiskā sabiedrībā, lai aizsargātu citu privātpersonu tiesības, demokrātisko valsts iekārtu, sabiedrības drošību, labklājību vai tikumību. Izskatāmajā gadījumā nav saprotams, kuras likuma normas atbildētājs ir interpretējis un kuras no minētā panta demokrātiskās sabiedrības interesēm Nacionālā radio un televīzijas padome aizsargā, prettiesiski slēpjot no pieteicēja 2005.gada 13.novembra „dokumentālās filmas" autorus.

[4] Atbildētājs - Nacionālā radio un televīzijas padome, uzskata pieteicējas pieteikumu par nepamatotu, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

Radio un televīzijas likuma 28.panta nosacījumi paredz raidorganizācijas pienākumu veikt izplatītās programmas un izplatīto programmu uzskaiti. Programmu ieraksti un uzskaites materiāli iesniedzami Nacionālajā radio un televīzijas padomē pēc tās pieprasījuma.

Radio un televīzijas likumā nav paredzēts nosacījums, ka persona varētu saņemt televīzijas raidorganizācijas veidotās programmas ierakstu vai uzskaites formu ar Nacionālās radio un televīzijas padomes starpniecību. Nacionālās radio un televīzijas padomes kompetencē ietilpst sūdzības izskatīšana un atbildes sniegšana iesniedzējam. Tomēr, Nacionālajai radio un televīzijas padomei nav noteikts pienākums (un tiesības) pieprasīt ierakstu un nodot to sūdzības iesniedzējam.

Radio un televīzijas likuma 37.panta trešā daļa nosaka, ka persona var saņemt par maksu raidījuma fragmentu tajā pašā raidorganizācija. Ievērojot minēto, pieteicējam bija jāgriežas AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" ar lūgumu izsniegt par maksu ieraksta kopiju.

Ievērojot minēto, nevar uzskatīt, ka Nacionālā radio un televīzijas padome būtu pārkāpusi likuma prasības un aizskārusi pieteicēja tiesības.

Raidorganizācija ir atbildīga par izplatītās programmas atbilstību likumu prasībām, t.sk., arī par programmā iekļautajiem raidījumiem un filmām. Līdz ar to, pieteicējam ir tiesības celt prasību pret televīzijas raidorganizāciju.

[5] Pieteicēja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu uzturēja un papildus paskaidroja, ka atbildētājs tiesai sniegtajos paskaidrojumos ir spējis sniegt motivētu atbildi, bet uz pieteicēja iesniegumiem atbildi pēc būtības nav sniedzis.

[6] Atbildētāja Nacionālās radio un televīzijas padomes pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, minot pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos norādītos argumentus.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[8] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 250.panta trešajai daļai tiesa taisa spriedumu par iestādes faktisko rīcību, pārbaudījusi, vai faktiskā rīcība veikta ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, un vai tā atbilst materiālo tiesību normām.

Administratīvajā procesā tiesa kontrolē iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumus rīcības brīvības ietvaros.

[9] Pieteikums iesniegts par iestādes faktisko rīcību, atbildes nesniegšanu uz pieteicēja iesniegumiem likumā noteiktā kārtībā. Pieteicējs uzskata, ka uz viņa 2005.gada 24.novembra un 2005.gada 14.decembra iesniegumiem atbildētājs 2005.gada 21.decembrī nav sniedzis atbildi pēc būtības.

[10] Lietā konstatēts:

[10.1] 2005.gada 24.novembrī pieteicējs vērsās ar iesniegumu Nacionālajā radio un televīzijas padomē (turpmāk – Padome) par A/S „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" rīcību. Šis iesniegums Padomē saņemts 2005.gada 24.novembrī (lietas 13.lapa);

[10.2] 2005.gada 14.decembrī pieteicējs atkārtoti vērsās ar sūdzību Padomē par A/S „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" rīcību. Šis iesniegums Padomē saņemts 2005.gada 15.decembrī (lietas 13.lapa);

[10.3] 2005.gada 21.decembrī Padome, atbildot uz iepriekš minēto 2005.gada 24.novembra iesniegumu un 2005.gada 14.decembra sūdzību, sagatavoja un nosūtīja atbildes vēstuli Nr.01-10/11-80.

Tiesa secina, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicēja iesniegumu un sūdzību Padome 2005.gada 21.decembrī sniedza atbildi.

Lietā pastāv strīds par to, vai atbildētājs ir sniedzis atbildi uz pieteicēja iesniegumu un sūdzību pēc būtības.

[11] Personas tiesības likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības ir nostiprinātas Satversmes 104.pantā un noregulētas likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 1.pantā, ka ikvienai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības vērsties valsts vai pašvaldību institūcijās ar iesniegumiem un priekšlikumiem un saņemt atbildi pēc būtības šajā likumā noteiktajā kārtībā. Tādējādi personai ir tiesības ikvienā gadījumā uz savu iesniegumu saņemt atbildi pēc būtības no kompetentās iestādes.

Administratīvo tiesu praksē atzīts, ka atbildes nesniegšana uz personas iesniegumu ir vērtējama kā iestādes faktiskā rīcība, jo tiek aizskartas personas tiesības saņemt no iestādes atbildi pēc būtības uz viņu interesējošiem jautājumiem (skat. piem., Administratīvās apgabaltiesas lēmumus lietās Nr.AA1581-05/3, AA-265-04/5).

[12] Administratīvā lieta ir ierosināta par atbildētāja faktisko rīcību – atbildes nesniegšanu likumā noteiktā kārtībā uz pieteicēja iesniegumu un sūdzību, kā arī par to, ka atbilde nav sniegta pēc būtības.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 89.panta pirmo daļu faktiskā rīcība ir iestādes darbība publisko tiesību jomā jebkurā citādā veidā, nevis izdodot administratīvo aktu, ja privātpersonai uz šo darbību ir tiesības vai tai šīs darbības rezultātā ir radies vai var rasties tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Faktiskā rīcība ir arī iestādes bezdarbība, ja iestādei saskaņā ar tiesību normām bija vai ir pienākums izpildīt kādu darbību, kā arī iestādes sniegta izziņa (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2006.gada 1.decembrim).

Tādējādi, tiesa secina, ka neatbildēšana uz iesniegumu ir uzskatāma par iestādes faktisko rīcību vien tad, ja atbildēšanas gadījumā iestādei nav jāizdod administratīvais akts.

Ņemot vērā Radio un televīzijas likuma 9.pantā noteikto - *raidorganizāciju darbības atbilstību šā likuma noteikumiem uzrauga Nacionālā radio un televīzijas padome*, kā arī Radio un televīzijas likuma 41.panta pirmajā daļā un 46.panta septītajā, astotajā un devītajā daļā noteikto, tiesa secina, ka atbildot uz pieteicēja iesniegumu par raidorganizācijas darbību, Padomei nebija pienākums izdot administratīvu aktu.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka atbildētāja atbilde uz pieteicēja iesniegumu nav administratīvs akts, jo nerada pieteicējam konkrētas publiski tiesiskas sekas, bet gan tikai faktiskas sekas, tādējādi šīs atbildes tiesiskums pārbaudāms kā iestādes faktiskās rīcības tiesiskums.

[13] Atbilstoši Radio un televīzijas likuma 9.pantam un 41.panta pirmajai daļai Padome uzrauga raidorganizāciju darbības atbilstību Satversmei, šā likuma un citu likumu noteikumiem, izskata par raidorganizācijām iesniegtās sūdzības un

ziņojumus (likuma 46.panta septītās daļas 5. un 6.punkts, astotās daļas 1. un 2.punkts), kā arī izsaka raidorganizācijai brīdinājumu; izskata administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus; anulēt apraides atļauju, retranslācijas atļauju, speciālo atļauju (licenci) kabeļtelevīzijas un kabeļradio (radiotranslācijas) darbībai vai apturēt raidorganizācijas darbību.

Ievērojot minēto, tiesa konstatē, ka atbildētājs ir pilnvarots izskatīt iesniegumus un sūdzības no personām par raidorganizāciju darbību, tādējādi secināms, ka šai atbildētāja funkcijai piemīt publiski tiesisks raksturs. Tādējādi tiesa atzīst, ka izskatot par raidorganizāciju darbu iesniegtās sūdzības un iesniegumus, Nacionālā radio un televīzijas padome veic publiski tiesisku funkciju, un privātpersonai, kas vērsusies Padomē ar šādu sūdzību, ir tiesības uz iesniegtās sūdzības izskatīšanu un tiesības tikt informētai par sūdzības izskatīšanas rezultātiem.

[14] Saskaņā ar likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 8.panta pirmās daļas 2. un 3.punktu, institūcijai, kas saņēmusi iesniegumu, sūdzību vai priekšlikumu, jāpieņem lēmums 15 dienu laikā atbildēt iesniedzējam, ja nav nepieciešama papildus pārbaude vai nav jāpieprasa papildu ziņas, vai arī jāpieņem lēmums 30 dienu laikā atbildēt iesniedzējam, ja šāda pārbaude un ziņu pieprasīšana ir nepieciešama, šādos gadījumos par papildu pārbaudi jāpaziņo iesniedzējam. Ja objektīvu iemeslu dēļ 30 dienu termiņu nav iespējams ievērot, par to jāpaziņo iesniedzējam.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pirmo pieteicēja iesniegumu atbildētājs ir saņēmis 2005.gada 24.novembrī, bet atbildi uz šo iesniegumu Padome ir sniegusi 2005.gada 21.decembrī – tātad atbilde sniegta 27 dienu laikā. Izvērtējot lietas materiālus tiesa konstatē, ka pieteicējam nav paziņots par papildus pārbaudes nepieciešamību. Tādējādi tiesa secina, ka atbildētājs nav ievērojis likumā „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" noteiktos termiņus iesnieguma izskatīšanai.

Attiecībā uz 2005.gada 14.decembra sūdzību (atbildētājs saņēmis 2005.gada 15.decembrī), tiesa konstatē, ka atbildētājs atbildi uz to ir sniedzis 2005.gada 21.decembrī – 6 dienu laikā, tātad šajā gadījumā ir ievērots likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 8.pantā noteiktais termiņš.

[15] Pieteicējs savā pieteikumā arī norādījis, ka atbildētājs nav sniedzis atbildi pēc būtības.

Lai noskaidrotu, vai atbildētājs ir sniedzis atbildi pēc būtības, tiesai ir jānoskaidro jēdziena „pēc būtības" tiesiskais saturs.

Tiesas ieskatā atbilde pēc būtības ietver tāda veida saturu, kas nerisina procesuālas dabas jautājumus, bet gan tieši un nepastarpināti atbild personai uz iesniegumā izvirzītajiem prasījumiem. Atbilde pēc būtības ietver arī kvalitatīvus rādītājus, un proti, šādu atbildi var sniegt tikai amatpersona vai iestāde, kuras kompetences robežās ir konkrētais jautājums. Minētais izriet no likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 3.panta, kas noteic, ka valsts un pašvaldību institūcijām [..] savas kompetences ietvaros un šajā likumā noteiktajos termiņos ir jāizskata iesniegums, jāpieņem attiecīgs lēmums un jādod iesniedzējam atbilde.

Atbilde pēc būtības ir atbilde, kas aptver to jautājumu loku, kas ietverts iesniegumā. Tiesa arī norāda, ka amatpersonai, sniedzot atbildi uz iesniegumu, nav pienākums paust savu personīgo kā fiziskas personas attieksmi vai viedokli

konkrētajā jautājumā. Minētais lielā mērā noteic atbildes saturu, ja iesniegumā tiek uzdoti tādi jautājumi, kas prasa personas subjektīvu attieksmi, viedokli vai notikumu un apstākļu izvērtējumu. Vienlaicīgi jāatzīmē, ka atbilde „pēc būtības" neietver „vēlamo" atbildi ne pēc formas, ne arī pēc tās satura, kuru cer saņemt iesnieguma iesniedzējs. Tā ietver iestādes vai amatpersonas kompetences robežās sniegtu vismaz iestādes skatījumā motivētu un pamatotu atbildi.

[16] Tiesas ieskatā, lai iestāde vai amatpersona varētu sniegt motivētu atbildi, atbildes sniedzējam ir jākonstatē, kāds ir bijis iesnieguma mērķis, ko iesniedzējs vēlējies sasniegt ar šo iesniegumu.

Tiesa atzīst, ka no pieteicēja 2005.gada 24.novembra iesnieguma un 2005.gada 14.decembra sūdzības ir skaidri saprotams pieteicēja iesnieguma un sūdzības mērķis un ko pieteicējs vēlas ar to sasniegt.

2005.gada 24.novembra iesniegumā pieteicējs ir devis faktiskās situācijas aprakstu un izteicis sekojošus lūgumus:

1) pieprasīt no A/S „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" */dzēsts datums/* Ziņu raidījumu ierakstus un 2005.gada 13.novembra „dokumentālās filmas" ierakstus;
2) izprasīt no A/S „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" ziņas par „dokumentālās filmas" autoriem un norādīt tos man sniedzamajā atbildē;
3) pamatojoties uz Radio un televīzijas likuma 46.panta septītās daļas 5., 6.punktu un devīto daļu. pieņemt lēmumu par atbilstoša soda piemērošanu A/S „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" par Radio un televīzijas likuma, kā arī likuma „Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" 7.panta. 25.panta 1.punkta, Latvijas Republikas Satversmes 95., 100., 116.panla un Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10.panta neievērošanu;
4) par piemēroto sodu lūdzu paziņot man likumā noteiktajā kārtībā un termiņā.

Savukārt 2005.gada 14.decembra sūdzībā pieteicējs ir norādījis uz konkrētiem Radio un televīzijas likuma pārkāpumiem (36. un 37.panti) – atbildes sniegšanas, pieteikuma par ziņu atsaukšanu, atbildes izplatīšanas kārtība un termiņi, kurus, viņaprāt, savā darbībā pieļāvusi raidorganizācija A/S „Latvijas Neatkarīgā Televīzija". Tāpat pieteicējs atkārtoti lūdzu veikt nepieciešamās darbības, lai AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" izpilda likuma prasības un steidzami sniedz 2005.gada 24.novembrī pieprasīto informāciju, kā arī lai pret A/S „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" piemēro likumā paredzētās sankcijas.

[17] Padome 2005.gada 21.decembrī uz iepriekš minēto pieteicēja iesniegumu un sūdzību snieguši sekojoša satura atbildi - *Padome pieprasīja Jūsu sūdzībās norādīto raidījumu ierakstus no televīzijas raidorganizācijas a/s „Latvijas Neatkarīga Televīzija". Padomes Radio un televīzijas likuma ievērošanas kontroles komisija izvērtējot raidījumu ierakstus Radio un televīzijas likuma pārkāpumus nekonstatēja. Kontroles komisija konstatēja, ka izplatot ziņu sižetus tika intervētas vairākas personas, tādejādi tika nodrošināta ziņu objektivitāte un dažādu viedokļu atspoguļošana. Darām Jums zināmu, ka raidorganizācija ir atbildīga par programmas satura atbilstību Radio un televīzijas likumam. Ievērojot minēto, arī par 2005.gada 13.novembra filmas izplatīšanu ir atbildīga raidorganizācija. Bez tam, Jūs savā vēstulē norādiet, ka 2005.gada 14.novembrī ziņas tika atsauktas. Ievērojot minēto, piemērot sodu nav pamata.*

Vienlaicīgi darām Jums zināmu, ka Jums ir tiesības griezties tiesā, lūdzot tiesai uzlikt par pienākumu raidorganizācija i atsaukt nepatiesās ziņas, kā arī kaitējuma (arī morālā) atlīdzināšanai.

[18] Izvērtējot atbildētāja sniegto atbildi uz pieteicēja 2005.gada 26.augusta iesniegumu, tiesa konstatē, ka pieteicējam nav sniegta atbilde pēc būtības un ir izpildīts tikai viens no 2005.gada 24.novembra iesniegumā izteiktajiem lūgumiem – Padome ir pieprasījusi no raidorganizācijas raidījumu ierakstus. Pārējā daļā atbildētājs nav izvērtējis pieteicēja iesniegumā un sūdzībā norādītos apstākļus un nav sniedzis atbildes uz pieteicēja uzdotajiem jautājumiem.

Padome pieteicējam nav sniegusi informāciju par „dokumentālās filmas" autoriem un nav norādījusi, kādēļ šo informāciju nav iespējams (faktiskie vai tiesiskie apstākļi) sniegt. Tāpat Padome nekādā veidā nav analizējusi un sniegusi atbildi uz pieteicēja 2005.gada 14.decembra sūdzībā precīzi aprakstītiem, iespējamajiem, raidorganizācijas pārkāpumiem saistībā ar atbildes nesniegšanu, pieteikuma par ziņu atsaukšanu izlemšanu, atbildes izplatīšanas kārtību un termiņiem, līdz ar to nav arī lemts jautājums par iespējamo soda sankciju piemērošanu.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu nodarboties padomei ar ierakstu izplatīšanu un bez maksas tos izsniegt pieteicējam.

Tiesa, izvērtējot Padomei adresēto pieteicēja iesniegumu un sūdzību, nekonstatē, ka pieteicējs ar šādu prasību – raidījumu ierakstu bezmaksas izsniegšana, būtu vērsies pie Padomes. Pieteicējs Padomei ir norādījis, ka Radio un televīzijas likumā noteiktajā kārtībā ir vērsies raidorganizācija, lai saņemtu šos ierakstus, bet raidorganizācija līdz par 2005.gada 14.decembrim tos nav izsniegusi, un lūdzis izvērtēt šo raidorganizācijas rīcību, kā arī nodrošināt, ka Padome, kā kompetentā institūcija, uzliek par pienākumu raidorganizācijai ievērot likuma prasības.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa atzīst Nacionālās radio un televīzijas padomes rīcību – nesniedzot likumā „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" noteiktajā termiņā atbildi uz *R.V.* 2005.gada 24.novembra iesniegumu un nesniedzot atbildi pēc būtības uz *R.V.* 2005.gada 24.novembra iesniegumu un 2005.gada 14.decembra sūdzību, par prettiesisku.

[19] Pieteicējs savā pieteikumā arī prasījis uzlikt par pienākumu atbildētājam sniegt atbildi uz viņa 2005.gada 24.novembra iesniegumu un 2005.gada 14.decembra sūdzību pēc būtības.

Ņemot vērā, ka tiesa ir atzinusi Padomes rīcību – atbildes nesniegšanu pēc būtības, par prettiesisku, kā arī vadoties no Latvijas Republikas Satversmes 104.pantā un likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 1., 3. un 9.pantā noteiktā, tad šis pieteicēja lūgums ir apmierināms un Nacionālajai radio un televīzijas padomei ir uzliekams par pienākumu viena mēneša laikā no šī sprieduma spēkā stāšanās dienas sniegt atbildi pēc būtības (iekļaujot motivāciju un normatīvo pamatojumu) uz *R.V.* 2005.gada 24.novembra iesniegumu un 2005.gada 14.decembra sūdzību.

[20] Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmajā daļā noteikts, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tiesa konstatē, ka par pieteikuma iesniegšanu tiesā pieteicējs samaksājis valsts nodevu 10 latu apmērā.

Tādējādi atbildētājam uzliekams pienākums atmaksāt pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu 10 latu apmērā.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu un 255.panta pirmo un trešo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt *R.V.* 2005.gada 24.novembra iesniegumu un nesniedzot atbildi pēc būtības uz *R.V.* 2005.gada 24.novembra iesniegumu un 2005.gada 14.decembra sūdzību.

Uzlikt par pienākumu Nacionālai radio un televīzijas padomei viena mēneša laika no šī sprieduma spēkā stāšanās dienas sniegt atbildi pēc būtības uz *R.V.* 2005.gada 24.novembra iesniegumu un 2005.gada 14.decembra sūdzību.

Uzlikt pienākumu Nacionālai radio un televīzijas padomei atmaksāt *R.V.* viņa samaksāto valsts nodevu 10 (desmit) latu apmērā.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnesis O.Priedītis